VOL. 108. NO. 10. OCTOBER, 2016. 108. ÉVF. 10. SZÁM, 2016. OKTÓBER

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

EZT A TÖRVÉNYKÖNYVET TALÁLTAM

2Krónikák 34,14-33

Az elvesztett, elfelejtett, elrejtett Biblia mindig nagyon szomorú történet. Nem önmagáért, hanem mindazért, amit hiánya okoz az egyén, a család, a gyülekezet vagy a társadalom életében.

Van, mikor tudatos lelki szomj keresi, máskor a véletlen hozza elő, vagy éppen a kor divatja teszi az asztalra. Mivel *Manassé* hosszú uralma alatt már rég meghaltak az öreg papok, akik elrejtették, mintegy véletlenül, az építkezés során került elő. De bárhogy történik is, a rátalálás mindenképpen örömteli és jelentőségteljes történet. Ismét nem önmagáért, hanem a lehetőségért, amit az élet számára hozhat.

A nagy kérdés az, hogy mi történik az újrafelfedezés után. Jósiás, amikor a könyv megtaláltatott, menten ráébredt annak többletére. Arra is ráérzett, hogy az üzenet nem a betűkben van, bár azokon keresztül érkezik (*"kérdezzétek meg az Urat, hogy mit jelentenek a megtalált könyv igéi"*), sőt arra is, hogy Isten igéjének vannak személyes vonatkozásai (*"mit jelentenek rám nézve"*), és van mondanivalója a rábízott közösség (*"az Izráelben és Júdában megmaradtak"*) jövőjével kapcsolatban is.

A Biblia ma sem vesztett sem sokirányúságából, sem hatóerejéből. A kérdés ma is az, hogy mi történik a kézbevétel után.

Hetényi Attila

Az ige kőszálként megáll,
Megszégyenül, ki bántja.
Velünk az Úr táborba száll,
Szentlelkét ránk bocsátja.
Kincset, életet,
Hitvest, gyermeket:
Mind elvihetik,
Mit ér az őnekik!
Mienk a menny örökre!

Luther Márton

"MINDENRE VAN ERŐM A KRISZTUSBAN"

Ki látta a múlt vasárnap a magyar-belga meccset? Az eredményt tudjuk (0-4) mégis az elmúlt napokban a magyar sajtó arról beszélt, hogy a magyarok vesztes csapatként is győztesen tértek haza, mert szép játékot mutattak, mertek támadni akkor is, amikor vesztésre álltak stb. A történelem ismétlődik, ma az amerikai csapat vesztett itt a táborban, mégis azt mondom, győztes csapat ez az amerikai, mert bírta a gyűrődést, a fiúk nem adták fel, az utolsó percig hajtottak. Bár ellenmondásosnak hangzik, valóban van olyan veszteség, amely nyereséget jelent, és ez lelki vonatkozásban is igaz. Pál apostol a felolvasott igénkben és más helyen is beszél arról, hogy nemcsak az eredmény, az eredmény elnyerésének folyamatában nyert tapasztalat is győztessé teheti az embert.

Ma esti témánk és igénk szerint, **a Krisztus központú hívőnek mindenre van ereje.** Talán mindnyájan tudjuk kívülről a 13. igeverset, mégis sokszor elcsüggedünk, mert azt tapasztaljuk, hogy nincsen erőnk a napi gondok és terhek hordozására. Ilyenkor, vagy megkérdőjelezzük ennek az igének hitelességét, vagy azt gondoljuk, nem vagyunk igazán Krisztusban. Ma este azt szeretném tisztázni, hogy mit jelent ez a kijelentés: *Mindenre van erőm a Krisztusban*, illetve hogyan juthatunk el erre a lelki szintre?

Mit jelent Krisztus erejében élni? A Jézus Krisztusban való hit, nem tesz egyféle Superman-né, akinek mindig, minden sikerül. Ott van időben, ahol segíteni kell, ha kell a világot is megváltja. Nem azt jelenti, hogy úgy tudok majd futballozni mit Ronaldo vagy Messi, úgy golfozom, mint Tiger Wood. Nem azt jelenti, hogy mindig elérem céljaimat és mindig meg tudom valósítani terveimet. Pál apostol, amikor ezt a levelet írta, a római börtönben volt. Teljesen ki volt szolgáltatva a római hatalom kényének és kedvének, rá volt utalva arra, hogy testvérei gondoskodjanak róla. Ez a helyzet nem úgy fest, mint valami szupermené, aki mindent megtehet.

Akkor miről van szó a 13. versben? Azt hiszem arról, hogy Pál apostol nem a körülmények szolgája volt, hanem ura. Tudott bővölködni, de a szükséget is ismerte. Hite az Úrban, és hűsége az Úrhoz nem az emberek véleményétől és körülményeinek alakulásától függött. Tulajdonképpen arról beszél ebben a versben, hogy megfelelő módon tudja kezelni körülményeit, nem a sors áldozatának tekinti magát. Megtanult szűkölködni, és a bővölködő élettel is ismerős. Az emberek általában könnyebben tanulják meg a szűkölködést. Amikor nincs semmi vagy csak kevés, akkor van idő az imádkozásra, a gyülekezetbe járásra, szükség van a közösségre. A bővölködés leckéje nehezebb. Amikor már valaki anyagilag tollasodik, meg van a háza, oda mehet ahová akar, van pénze, egészsége, akkor már nincs szüksége sem Istenre, sem a gyüleke-

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.
A Christ Centered Life - part 2.
Győzelem - Olimpiai összefoglaló
Megtérés vagy áttérés?
Isten kegyében nem tudom...
MJB beszámoló a közgyűlésen
Bákai Géza (1946-2016)

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:
Send address changes to:

Evangéliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by the Hungarian Baptist Convention of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
6468 State Road # L1
PARMA, OH 44134
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
104 Emily Anna Street
Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsigmond@verizon.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Elmúlt ugyan a nyár, de még mindig annak élményei, eseményei foglalkoztatnak bennünket – lapunk hasábjain is. Részben azért, hogy a következő lépéseinket jól tudjuk megtenni. A gyülekezetekben is újra indul egy és más: énekórák, vasárnapi iskola stb. Októberben a Reformáció ránk kérdez: ünnepélyre várunk csupán, vagy ébredésre-megújulásra is? A hónap végefelé elérkezünk egy elég kerek magyar évfordulóhoz:

1956

Az 1956-os forradalom hatvan éves évfordulóját Chicagóban fogom ünnepelni, ahol részt veszünk gyülekezeti kórusunkkal az ottani magyar ház rendezvényén is. Detroitban már évek óta nincs, aki ilyet szervezne, s nem sokan vannak, akik részt vennének rajta. Sajnos hasonló a helyzet sok amerikai kis és nagy városban. 60 év hosszú idő, de én ebben a hónapban még ennél is hosszabb időre emlékezem: a múlt század elejétől mostanig. E bő évszázad során ugyanis folyamatosan, s időnként nagyobb tömegben hagyták el hazámat honfitársaim. Menekültek – politikai, máskor gazdasági okokból, vagy egyszerűen új hazát kerestek, egy más, jobbnak vélt élet reményében. A kétszázezernyi 56-os menekült valahol a közepén van az elmenekült több mint egymillió magyar embernek. A legtöbben, legalább egy nagyvárosnyian, az utóbbi években hagyták el Magyarországot. Mostanában egyre inkább értékelem azt a tényt, hogy ilyen nagy mennyiségű magyar embert, emigráns tömeget, befogadtak. Keresztyén lelkülettel, vagy egyszerűen emberségből. Lehet, hogy nem is volt ez olyan egyszerű. Köszönöm nekik. (Mi lett volna az ausztriai lágerekbe zsúfolt 56-os magyar emberekkel, ha nem fogadták volna be őket Kanadába, az USA-ba, vagy éppen Ausztráliába? Vagy mi lenne a közel félmillió Angliába települt magyar emberrel?) Az életünk ilyen – összetartozunk valahogy, még ha annyira különbözőek vagyunk is. Isten szép világa ez. (szerk)

Ha az Úr éltet, folyó év november 12-13-án ünnepeljük a New York-i magyar baptista gyülekezet fennállásának 110 éves évfordulóját. Meghívott vendégünk Pardi Félix testvér, az RMBGYSZ elnöke lesz. Ünnepi istentiszteleteinket szombat este, vasárnap délelőtt és délután tartjuk. Szeretettel hívjuk szövetségünk testvériségét erre a jubileumi ünnepségre. Akik szeretnének velünk együtt ünnepelni, kérjük, közöljék részvételi szándékukat legkésőbb október 17-ig Frank Kulcsár testvérnél: Tel: 201 538 9338, e-mail: fkulcsarusa@aim.com

Gergely István lelkipásztor

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ
CLEVELAND
2016. október 7-9.

* * *

NEW YORK 110 ÉVES
2016. november 12-13.

MINDENRE VAN ERŐM A KRISZTUSBAN

folytatás az 1. oldalról

zetre. Krisztus erejében élni azt jelenti, hogy meg vagyok elégedve sorsommal, nem távolít el Istentől és az Ő akaratától sem a jólét sem a szükség.

Hogyan juthatunk el erre a lelki szintre? A felolvasott igeszakaszt tanulmányozva azt értettem meg, hogy az apostol a mindenre elégséges krisztusi erő elnyerésének receptjét írja le a 4-11 versekben. Amint a fizikai életben a jó erőnléthez edzésre van szükség, lelkileg is vannak olyan gyakorlatok és edzések melyek által növelhetjük lelki erőnlétünket. Ezek között a legfontosabbak:

1. Az Úrral való közösség. Mert közösségben vagyok az Úrral, minden körülmények között tudok örvendezni az Úrban. Ő az én örömöm forrása. Nem azt mondja az apostol, hogy örüljünk minden helyzetben, hanem hogy örüljünk az Úrban. Nem minden körülménynek lehet örülni, de az Úrban mindig lehet örvendezni. Ő mindig közel van hozzánk. Ezért a hívő ember hálával zengedez az Úrnak akkor is, amikor nem olyan biztatóak kilátásai, akkor is amikor kedvezőtlen körülmények közé kerül. A ma esti éneklés is, hiszem, erősített lelkileg. A szilágysági ébredés idején ez volt az egyik jelszó a missziózó testvérek ajkán: Jöttünk, mentünk, boldogok voltunk!

Az Úrral való közösség, az Úrhoz való közelséget is jelzi. Sokáig úgy gondoltam, ez az igevers: *Az Úr közel!* arról szól, hogy közel van az Úr Jézus visszajövetele. Így is értelmezhető, azonban itt arról van szó, hogy mindig közel van hozzám az Úr, mindig kereshetem az ő közelségét. És ha ezt teszem, tőle tanulok olyan szelíd lelkűséget, amely minden ember előtt ismert lesz.

Az Úrral való közeli közösségben aggódás helyett hálaadással tárom az Úr elé szükségeimet. Az aggódás, mint pióca, elszívja az ember lelki erejét. Sokszor áldozatává válunk. Ezt akkor tudjuk legyőzni, ha sokat imádkozunk, ha nemcsak a nagy bajban, hanem az élet apró-cseprő dolgaiban is segítségül hívjuk az Urat. Egy misszionáriusról olvastam, akit megtámadott egy éhes oroszlán. Amikor látta a nagy veszélyt Istenhez kiáltott és kérte szabadítását. Az Úr kegyelmes volt szolgájához és megszabadította az ordító oroszlántól. Eljött az este, lefeküdt, de szerencsétlenségére a szobában rekedt egy szúnyog és nem engedte aludni. Kelt és feküdt, de sehogy nem tudta elkapni. Hajnalban, kivörösödött szemekkel, fáradtan kelt fel ágyából. Már magasan járt a nap, mire közeli tapasztalataiból megértett valami fontosat. Mikor az oroszlán támadt, azonnal imádkozott, de nem tette ezt, amikor a szúnyog zümmögött a feje körül, mivel úgy gondolta, azzal ő is meg tud birkózni. Sokszor így vagyunk mi is, amikor nagy a baj imádkozunk, de ha olyan valamiről van szó, amiről úgy gondoljuk, mi is könnyen meg tudjuk oldani, akkor az imádság elmarad.

2. A tiszta gondolkodás. A második lelki gyakorlat, a tiszta gondolkodás (8v). A gondolkodásnak meghatározó szerepe van az ember életében. Azzá lesz, amiről gondolkodik. Ha valaki csak kudarcaira, csalódásaira gondol, nem lesz győzelmes élete. Ha valaki a kísértésekre gondol, de arra nem, aki meg tudja szabadítani a kísértésből, valószínű elesik a kísértésben. Ha azt szeretnénk, hogy mindig jól tudjuk értelmezni és fogadni azt a helyzetet, amibe jutottunk, nagyon fontos, hogy foglyul ejtsünk minden gondolatot a Krisztus Jézusban, hogy lerontsunk minden okoskodást, amely Krisztus uralma ellen támad. A tisztességes, igaz, kedves, jó hírű, erényes és dicséretes dolgokról való gondolkodás, megerősíti lelkileg az embert, ugyanúgy, mint ahogy fizikailag a rendszeres mozgás megedzi az ember izomzatát.

3. A megértett igék cselekvése. Az Úrral való közösség és tiszta gondolkodás mellett, a megismert igazságok cselekvésére van szükség ahhoz, hogy mi is elmondhassuk: *Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít*. Pál apostol örült annak, hogy a Filippi gyülekezet életében tanítása nem maradt csak elmélet. A lelki igazságok megértése cselekedetekben is megnyilvánult, amikor megújultak a róla való gondoskodásban. Sokszor csodálkozunk, hogy nem jutunk előre a lelki életben, hogy nincs erőnk a problémák megoldására. Nagyon sok esetben ennek az az oka, hogy nem ültetjük gyakorlatba azt, amit már hallottunk, amit Isten kijelentett. Aki soha nem alkalmazza a szorzótáblát, ne remélje, hogy valamikor a geometria és logaritmus képleteit jól fogja alkalmazni. A Zsidókhoz írt levél 6. részében arról olvasunk, hogy *elhagyván a Krisztusról való kezdetleges beszédet, törekedjünk tökéletességre, nem rakosgatván le újra alapjait a holt cselekedetekből való megtérésnek*. Más szóval, ha győzelmes életet akarunk élni, azt, amit már megértettünk Isten igéjéből, azt cselekedjük is. Ugyanakkor ne emlékeinkből éljünk, minden nap legyünk készek kihasználni a jó cselekedetek lehetőségeit. Ez is egy olyan lelki edzés, amely által erőnk az Úrban megújul és sokasodik.

Pál apostol írása és példamutatása arra enged következtetni, hogy a Krisztusban rendelkezésére álló erő a mi osztályrészünk is lehet. Az Úrral való közösség, hálaadó könyörgés, a tiszta gondolkodás, illetve a megértett igék cselekvése által mi is olyan erő birtokában jutunk, amely legyőzi a körülményeket és minden akadályt. Ennek az erőnek a megtapasztalását, és az ebből fakadó áldásokat kívánom minden kedves olvasó életére.

Dr. Gergely István
igehirdetés, a 109. közgyűlésen

REFORMÁCIÓ

Sola Scriptura, Sola Fide, Sola Gratia, Solus Christus, Soli Deo Gloria.

Hol van megírva?

1. A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre.

2. És elkezdvén Mózestől és minden prófétáktól fogva, magyarázza vala nékik minden írásokban, amik őfelőle megírattak.

3. Ezek pedig azért írattak meg, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy ezt hívén, életetek legyen az ő nevében.

4. Mert mit mond az írás: Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és tulajdoníttaték az őnéki igazságul.

5. Tudván azt, hogy az ember nem igazul meg a törvény cselekedeteiből, hanem a Jézus Krisztusban való hit által, mi is Krisztus Jézusban hittünk, hogy megigazuljunk a Krisztusban való hitből és nem a törvény cselekedeteiből.

6. Hogyha pedig kegyelemből, akkor nem cselekedetekből: különben a kegyelem nem volna többé kegyelem.

7. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez.

8. Monda néki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.

9. És nincsen senkiben másban üdvösség: mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nékünk megtartatnunk.

10. Én vagyok az Úr, ez a nevem, és dicsőségemet másnak nem adom, sem dicséretemet a bálványoknak.

11. Néki legyen dicsőség, mind most, mind örökkön-örökké. Ámen.

(Károli fordítás)

VALÓBAN ?

"Mi second chance emberek vagyunk" – jegyezte meg valaki, amint a házasok hétvégéje is véget ért. Ő arra utalt, hogy a második férjével már mint újjászületett emberek építik a házasságukat. A gyerekek kora közti nagy különbség, és valószínű, sok más emlékeztető mellett, a szívben hordott evangélium is mondat vele ilyent. Mint velem is. Ugyanaz a Megváltó kínál nekünk újabb lehetőségeket.

Az emigránsok a Krisztusba vetett hit híján is *„second chance emberek"*. Tudom, nem kell ahhoz messzire kerülni otthonról, hogy így lássa magát az ember, de nálunk ez alapállás. Különbözünk az otthoniaktól sok másban is, de talán ez a legfontosabb. Akik felnőttként vágtunk útnak, mi mind újból kezdők vagyunk.

Gyerekek, akiknek muszáj lett felnőttként is taníthatónak lenni. Az új nyelv volt a legijesztőbb (nekem legalábbis). Vállalni kellett a másságot, amivel akaratlanul is magunkra hívtuk a figyelmet. Letenni, majd felvenni a helyükbe hiedelmeket és berögződöttséget, fontosakat így, vagy úgy. Volt, ami könnyen ment, de olyan is, amitől megtántorodtunk, olykor meglódultunk.

Összességében, én egyáltalán nem bánom ezt a second chance életet, de látom a veszélyeit is. Veszélyes dolog, például, az előzőhöz hasonlítani a mostanit. Nem ahhoz képest kell jobbnak lennünk, hanem ebben a mostaniban. A második lehetőség nem rólunk szól, az csak olyan „kapott dolog," amiért, mint az újjászületésünkben is, mi elenyészőn keveset tettünk. Itt, vagy így, ne tovább! – ez volt az összes, meg a veszett pakolások. Minél többet „sikerült" átmenteni a régiből, annyival terheltebb lett az új élet már a kezdetén. Hacsak nem olyant hagytunk el, ami nélkül sehol nem boldogul az ember…

Ha az Új Kezdetek Istene nélkül kapunk bele az újba, az ígéretesnek tűnő jövő hitványabb a réginél. Ha elfelejtjük, hogy Tőle lett az új lehetőség, a másba kapás szédületében egyedül maradunk. Lemarad minden, mindenki. Csodálják az ilyent, de az irigyei honnan is tudnák, hogy mennyire magányos? Akiket utoljára szeretett, akik közelről látják, amint beleveti magát megint valami másba, csak ők tudják, hogy milyen szánalmasan zavart és üres.

Miért írom ezeket? Azért, mert ami Istennel megragadni, hinni és ünnepelni való, az nélküle veszélyes szakadék. És mi, az Otthontól egyre távolodó magyarok, *second chance emberek vagyunk*. Még egyszer: nem helyes ahhoz mérni magunkat, ami Isten kegyelméből van a hátunk mögött!

Emlékeztek? Alig vártuk, hogy végre hazalátogassunk. Adósságból, kölcsön kocsiban mutatkozva, rövid szabadságra engedve. Vittünk ajándékot is, annyit, amire nekünk, a szeretteinknek itt, ritkán jutott, ha jutott. A csodánkra jártak – két hétig. Aztán jött a törlesztés, az otthon hagyottnál is szerényebb körülmények. A nemrég csodáltat újból emlékeztetik a jószándékú emberek is, hogy igen butuska. Hangosabban beszélnek hozzá, minthogy lassabban mondanák neki…

A second chance csak akkor és addig az, ha jól élünk vele. A hitem szerint, nem mi találjuk meg és nem olyan, amit keresünk. Isten kegyelmi ajándéka. Függetlenít. Elszakít a múlttól. Olykor olyan múltból is kilendít, ami már a sokadik lehetőség volt. Hálára, józanságra, alázatra és mélyebb hitre nevel. A mára, a jelenre több figyelmet követel. Folyamatokat láttat, de nem Ádámmal és Évával indulókat, hanem az Isten megújító szeretetével megkezdetteket.

A second chance életek jó példák az Isten munkájáról. Ha nem azt példázzák, ott valami más lesz istenítve. Nagy felelősség second chance életet élni, de megéri. Valóban megéri.

Novák József

GYŐZELEM

OLIMPIAI ÖSSZEFOGLALÓ…

A képernyőn önfeledten hadonászó, felugráló százezernyi szurkoló torkából áradó hangorkán jutalmazza az éppen véget ért versenyszám győztesét. Mögötte évek gyötrelme, tengernyi verejték és olykor vér is, de mindez jelentéktelenné zsugorodik. A diadal pillanatában a győzelem mindenért megfizet. Ám most – szinte véletlenül – a pálya szélén magába roskadtan álló atlétára siklik a kép. Tenyerét hárítón tartja a kamera elé, de így is láthatjuk: arca csupa könny, egész testét rázza a zokogás. Ő a vesztes. Mögötte évek gyötrelme, tengernyi verejték és olykor vér is. A vereség pillanatában elviselhetetlen teherként zuhan rá mindez, mint az értékes életidőt hiábavalóságra fecsérlő, és immár jóvátehetetlen nagy tévedés. Jóvátehetetlen? Ugyan! Hiszen négy év múlva itt az újabb olimpia, a győzelem új lehetősége. Sok vesztes társa meg is ragadhatja ezt, de ő már nem. Akkor – a sport időszámítása szerint – harmincon felül már túl öreg lesz. Elélhet akár százéves koráig, győztes akkor sem lehet, nincs jóvátétel.

A SPORTPÁLYÁN ARATOTT GYŐZELEM, az olimpiai aranyérem szép dolog, de azért nem a világ! Az életben vannak ennél ugyan kevésbé látványos, de sokkal, sokkal fontosabb dolgok. Azokban is lehet győzni. Valóban, de vajon győztes lesz-e mindenki az életporondon?

Ismerek olyan ragyogó képességű férfit, aki kiválóság lehetett volna tudományos pályán, de visszavonhatatlanul elvétetett ez tőle, mert tizenhat évesen hátat kellett fordítania az iskolának, hogy a családja számára nélkülözhetetlen kenyérkereső munkába álljon.

Előttem van az a lelkes és magával ragadó fiatalember, akit a baptista ifjúsági munka hőseként emlegethetnénk, ha élete virágában nem viszik el a háborúba, ahonnan a hosszú hadifogságot is megjárva, már túlkorosan és minden kezdeményező kedvtől végképp megfosztva, nagyszerű dolgokra esélytelenül tért vissza.

És láttam olyan leányt, aki teljes szívvel készült arra, hogy odaadó feleségként és boldog családanyaként nyerje el a bibliai kitüntetést, a derék asszonyi címet, aztán ahogy múltak az évek, társnői mind célba értek, míg ő egyedül maradt férj nélkül és gyermektelenül.

Mivel *„mindennek megszabott ideje van"* (Préd 3:1), ha valami abban a megszabott időben nem valósult meg, akkor attól – akárcsak az olimpiai vesztesnek a győzelem újabb lehetőségétől – legtöbbször el kell búcsúznunk. Ez kiábrándítóan szomorú bölcsesség. Belenyugvást vagy inkább beletörődést munkálhat, de igazi vigasztalást nem adhat senkinek, hacsak… Hacsak nem lép e földi bölcsesség helyébe az Isten bölcsessége, amely jobbra tanít. Jobbra, mégpedig a Feltámadott által. Mert nélküle minden veszteség vereség is egyben, de ha ő az enyém, akkor megalapozottan vallhatom: *„nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség"* (Fil 1:21).

MÉG A MEGHALÁS IS – a testi megítélés szerint legteljesebb vereség is – nyereség? Vajon mennyire életképes e szép mondás igazsága? Pál apostol esetében csakúgy, mint a fent említett három testvérünk életében hatékonyan érvényesült. Ők ugyanis – ha a maguk elgondolása szerinti győzelemtől megfosztattak is – erőiket nem vesztegették az elmulasztott szép lehetőség miatti kesergésre, hanem megragadták életük kiteljesedésének lehetőségét, a Krisztus-testben, a gyülekezetben reájuk váró sokféle szolgálatban. Ezért nem szánalomra méltó vesztesekként, hanem a vereséget nyereségre fordító, az Úrban örvendező győztesekként állnak előttünk.

A gondolatsor azonban itt még nem ér véget. Mi van akkor, ha az általunk kívánatosnak ítélt, de elmaradt győzelemért kárpótlásul Isten halálunkig nem részesít bennünket életünk kiteljesítésének sóvárgott lehetőségében? Akkor végképp – hiábavaló életünket sirató – sajnálatra méltó vesztesek maradunk? A Zsidókhoz írt levél 11. fejezete a kérdésre megdöbbentő választ ad. Nemcsak azokat mutatja be hithősökként, akik *„hit által országokat győztek le… igazságot szolgáltattak… tűz erejét oltották ki…”* hanem azokat is, akiket megszégyenítettek, megköveztek, megégettek, szétfűrészeltek; akik az egyetlen és megismételhetetlen földi életet – egyetlen és utolsó „olimpiájukat” – látható győzelem, „aranyérem”, olykor még a legcsekélyebb díj nélkül fejezték be.

MIÓTA JÉZUS KRISZTUS GYŐZÖTT A HALÁLON, az emberélet mérlegelése nem korlátozódik a születéstől a meghalásig terjedő rövidke időre, hanem kitágul az örökkévalóságra. Még ha az emberek sikermércéje szerint veszteségesnek tűnne is földi számadásunk, az egyenleg – a Jézus Krisztus váltságában hívők feltámadás utáni, megdicsőült létét figyelembe véve – mindenképpen nyereséges.

Aki Jézus Krisztus által újjáteremtve, a feltámadás reménységével szívében él, azt bármi kár, veszteség érné is, a végül és annak-ellenére-győztesek közé állhat Isten kegyelmi döntése folytán, *„aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által!”* (lKor 15:57)

Győri Kornél

GONDOLATOK AZ OLIMPIKONOKRÓL

Az elmúlt hetekben a világ az olimpia lázában égett. Láttuk amint a fiatal sportolók hatalmas sikereket érnek el, és dicsőséget szereznek hazájuknak. Ámultunk a teljesítményükön. *De vajon tanultunk-e belőle?*

Pál apostol azt állítja az 1Kor 9. részben, hogy mi, akik Krisztust követjük, hasonlítunk az olimpiai távfutókhoz. Versenypályán futunk a cél felé. *Pál ott a lélekmentés szolgálatáról beszél.* Dicsőíti ezt a szolgálatot és elmondja, hogy ő az élete céljává tette az evangélium hirdetését, és az emberek megmentését a kárhozattól. Elmondja azt is, hogy emiatt lemondott a jogairól és önkéntesen mások szolgájává tette saját magát. Az ő célja tehát, üdvösségre juttatni minél több embert. Ennek érdekében *önmegtartóztató életet él a mindennapokban, és ráadásul a testét is megsanyargatja és szolgává teszi, hogy amíg másoknak prédikál, nehogy ő maga alkalmatlanná váljon a cél elérésére.*

Ha közelebbről megfigyelhetnénk az olimpiai versenyzők napi felkészülési rutinját, akkor talán nyilvánvalóbb lenne számunkra, hívők számára is, hogy mi az a fontos lecke amit tőlük megtanulhatunk. Az olimpikonok gyermekkoruk óta odaszánták magukat a mindennapi *rendszeres edzésre*. Testi fejlődésük ütemével arányosan növekszik az edzésprogramjuk erőssége. Folyamatosan vigyázniuk kell az étrendjükre, szórakozásuk, hobbijuk nagyon le van redukálva mert nincs rá idejük. Általánoson jellemző, hogy nincsenek barátaik a sporttársaikon kívül. Olvasmányaikat többnyire a sportághoz kapcsolódó kiadványok képezik... egyszóval az életüket tették fel egyetlen célra. Minden lemondást azért vállalnak, hogy amikor eljön a verseny napja, *felkészülten állhassanak a startvonalhoz, és győzzenek.*

Ugyanígy, aki lelkeket akar legyőzni az evangéliummal, annak *le kell előbb győznie önmagát. Fegyelmezett életet kell élnie, egyetlen célnak kell lebegnie a szeme előtt.*

Egy élsportoló akkor válik *alkalmatlanná* ha leveszi a tekintetét a célról, és ha nem végzi el rendszeresen és kitartóan azokat a feladatokat, amik a cél elérését szolgálják.

Így van ez az életben is... és az evangélium szolgálatában is.

Akinek van életcélja, akármi is legyen az, nem érheti el ha nem összpontosít rá. Fontos, hogy magad előtt lásd a célt, de ugyanolyan *fontos összpontosítani a cél eléréséhez szükséges következő lépésre is.*

Tehát, óriási jelentősége van egy rendszer felállításának, amit igyekszel fegyelmezetten betartani. A cél szép és nemes, de *nem elég csupán álmodozni róla, hanem naponta meg kell tenni a szükséges lépéseket*. A nagy álmokhoz, nagy odaszánás is kell. Ez az a lecke, amit meg kell nekünk is tanulni! *Odaszánás és kitartó munka nélkül, nem jöhetnek létre értékek és nem valósulhatnak meg célok!*

Pál apostol nagy álma volt a lelkek megmentése. Ennek érdekében olyan életstílust vállalt, ami teljesen alátámasztotta és hitelessé tette az üzenetét. Pál apostolt győztesként ismerjük meg a biblia lapjairól.

Vajon mi készek vagyunk-e megfizetni a győzelem árát?

Lukács János

JEGYZET

MEGTÉRÉS VAGY ÁTTÉRÉS?

Miért lesz valaki keresztyénné?

Nemrégiben az a hír járta be a világot, hogy Németországban pakisztániak és afgánok százai keresztelkedtek meg egy hamburgi uszodában a *Perzsa Gyülekezet* által, illetve Hollandiában és Dániában is egyre többen hagyják maguk mögött a muszlim hitet. Egy amerikai hírportál fel is tette a kérdést: Miért van az, hogy az Európába menekült muszlimok között olyan sokan megtalálják Jézust? A honlap szerint ugyan nincs megbízható adat arra, hogy mennyien tértek át ilyenformán, de több ezer vagy tízezer fő lehet az érintettek száma.

Mivel az iszlám hit elhagyását több muszlim országban nagyon szigorúan büntetik, úgy tűnik, hogy politikai indíttatása is van a keresztelőnek, hiszen Németország különleges védelmet biztosít azoknak a menekülteknek, akik vallási elköteleződésük miatt életveszélybe kerülnének szülőföldjükön. Ekképpen a keresztyén hitre való áttérés nagyságrendekkel növelheti a menekültek esélyét a németországi menedékjog megszerzésében, viszont *nagyon nehéz megállapítani, melyik migráns gondolja komolyan a keresztyén hit gyakorlását és melyikük használja azt csupán ugródeszkának.*

A tengerentúliak nézőpontjából talán azért érdekes a dolog, mert *Donald Trump* korábban kijelentette, hogy megválasztása esetén a muszlimok beutazását korlátozni fogja az Egyesült Államok területére. A hírportál szerint felmerül a kérdés, hogy a tiltás vajon a kikeresztelkedett muszlimokra is vonatkozik-e?

Ha már szóba hoztam Donald Trumpot, az is érdekes, hogy az evangéliumi keresztyének szavazataira hajtva, Trump saját keresztyéni mivoltát hangsúlyozta néhány hónapja. Sőt, *James Dobson* szerint már Krisztust is befogadta a szívébe.

Az idő majd úgyis igazolja, hogy kinél történik *igazi megtérés vagy csak áttérés.*

Horváth Ferenc

MI IS AZ A MISSZIÓ?

Sokszor felteszem kedvenc „beugrató” kérdésemet, hogy mi is a „nagy misszióparancs?” Mert ugye azt mondja Jézus Krisztus, hogy „elmenvén széles e világba, tegyetek baptistává minden népet...!” Ilyenkor felzúgnak a testvérek, hogy „nem így van! „Akkor talán tegyünk megtértté és újjászületetté mindenkit? Ez már jobb, de ez sem így van. Végül örömmel konstatálom, hogy tudják: Azt várja Jézus Krisztus, hogy elmenvén tanítvánnyá tegyük az embereket. Márpedig a tanítvány egy olyan megtért, újjászületett ember, aki másokat is tanítvánnyá akar – és tud is – tenni.

Igaza van a nagy Onckennek, a modern baptizmus megalapítójának, amikor kijelenti, hogy *„minden baptista egy misszionárius...”* De, akkor mi van *Füredi Kamillával*, aki otthagyta az „amerikai álmot”, és elment port taposni, moszkitócsípést tűrni, skorpiókkal harcolni – Afrikába? Ő is misszionárius, meg az is, aki átmegy a szomszédjához, hogy elmondja neki: szereti őt is az Isten?

KI IS AZ A MISSZIONÁRIUS?

Elmondom nektek – mint „harmadik világbeli, cigányok közti lélekmentő” –, hogy ki a misszionárius? Nos*: a misszionárius egy olyan valaki, – aki kész arra, hogy kilépjen a saját komfort-zónájából, és elmenjen valahova azért, hogy ott létrehozzak egy olyan új komfort-zónát, ahol Isten, az ottaniak, és – legvégül – ő is jól érzi magát.* Mert mindannyian egyfajta „komfort-zónában” élünk, csak egyik talán egy kicsit „komfortosabb.” A cigány táborban is jól érzik magukat az emberek, mert saját fajtájuk veszi körül őket... Egy kis dunántúli bányászfalu is komfortos, hiszen mindenkit ismersz, és ha végigmész a falu utcáján, akkor a padon pipázgató emberek barátságosan köszönnek. De mind ezt otthagyni, és elmenni egy másik faluba, egy másik országba, netán egy másik világrészbe ... ez azért már kockázatos dolog.

Rendben, elmegyek, hiszen az Úr küld... Viszont akkor legalább olyan legyen az az új komfort-zóna, hogy én meg a családom jól érezze magát, legalább is a lehetőségekhez képest. De Uram parancsára olyan életteret kell kialakítanom, ahol Isten érzi „jól” magát, utána az ottani emberek, és végül én, meg a családom – ilyen sorrendben. És az engedelmes szolga egy idő után rájön: ez a három „jóérzés” nem zárja ki egymást. Örül Isten – hiszen a neve dicsőíttetik, jól érzik magukat a megváltottak, hiszen átmentek a halálból az életbe. És végül ... végül még én is jól érzem magam, hiszen Uram tetszésére élek és szolgálok.

Ehhez viszont nem kell – vagy nem feltétlenül kell – elmenni a pápuák közé, bár olyan elhívás is akad. Elég, ha felkelek a fotelomból, otthagyom kedvenc TV-show-mat, és elindulok ... Vagy elindulok, de nem ahhoz a barátomhoz, ahol az enyémhez hasonló „komfort-zóna” vár, hanem valahova a downtownba, ahol néha barátságtalan tekintetek teszik „komfort-nélkülivé” még a sétámat is. De tudom: belül elönt a jóérzés, hogy Istennek engedelmeskedtem, és ott, a szívemben egyre „komfortosabban” érzi magát Jézus Krisztus.

HOGYAN IS LESZ VALAKIBŐL MISSZIONÁRIUS?

Erre is van egy mondatom: Isten elhív, Isten felkészít és végül: Isten elküld. Vagyis: ez az egész dolog, ez az egész – kicsit furán szólva – „missziósdi” – Isten ügye. Ez nem azt jelenti, hogy én valamiféle „szent Pinocchióként” ugrálok az Úr által mozgatott madzagok végén – dehogy. Inkább egy szent biztonságot jelent, hogy bármit teszek is, mindenható Atyám fennhatósága alatt, és tekintete előtt cselekszem azt.

A misszionárius Isten munkatársa, aki együtt munkálkodik a Mindenhatóval. Persze tartsunk azért rendet és „rangot:” Isten elhív – én igent mondok. Ő felkészít – én tanulok. Ő elküld – én elmegyek. Hát nem fantasztikus dolog az Isten munkatársának lenni? Fél életemet ebben a „felállásban” töltöttem el, és ha újra kezdeném, akkor annyit változtatnék, hogy korábbról és engedelmesebben tenném.

MIT IS VISZ MAGÁVAL A MISSZIONÁRIUS?

Minden repülőúton van egy szó, amit nem szeretünk: ez a túlsúly, vagy „excess baggage ...”, vagyis az a jelenet, amikor kiderül: túl sok van a bőröndben, ki kell dobni valamiket ... Nos a misszionárius is ilyen „túlsúlyokkal” indul néha, és nem csak Afrikába vagy Ukrajnába, hanem a szomszéd utcába vagy faluba is. Az egyik ilyen csomag a *„saját elvárásaim.”* Ez nem azt jelenti, hogy ne legyen látásom – angolul: „vision” – Hanem azt, hogy ne cipeljem az elképzeléseimet arról, hogy kik, hányan, és hogyan fognak válaszolni az igére ... A másik ilyen túlsúlyos csomag a *szorongás*: mi lesz, ha nem térnek meg az emberek? Fel a fejjel: ez Isten ügye. Te csak hintsd a magot! Végül még egy „excess baggage:” *a régi beidegződések:* „kell először is egy épület ... egy szakképzett lelkész ... no meg egy énekkar is.” Ne értsétek félre: ezek jó dolgok, de CSAK UTÁNA, ha már megtértek az emberek, és elindult az élet.

És vannak nélkülözhetetlen dolgok, amik nélkül nincs misszió. A legfontosabb: az Isten Szentszelleme által megnyitott és megértetett *Biblia*. Aztán – és ezt életveszélyes otthon felejteni – az elhívásom bizonyossága. Bármi történik is, tudom: engem Isten ide küldött! Nem csak akkor tudom, ha ragyog a nap, és *„megmozdul a parton a víz ...”* Hanem olyankor is, amikor olyan köves a talaj, hogy olyant még nem láttál. És felmerül a kérdés: „érdemes volt ... ezekért?” Végül az állandó, *élő kapcsolat Istennel*. Ő átlátja az egész csatamezőt, és ott is látja a fényt, ahol a missziói munkás már csak sötétet talál.

HOGYAN IS DOLGOZIK A MISSZIONÁRIUS?

Olyan jó, hogy két kezünk van ... Az egyikben ott van az, *amit teszek*, a másikban: *amit mondok*. A hirdetett ige, az elmondott bizonyságtétel hatalmas, de csak akkor, ha cselekedetek követik. Az én jó cselekedeteim, simogató kezem – és Isten cselekedetei – amiket mind közönségesen csodáknak nevezünk. Mert vannak ma is csodák, csak fel kell fedezni őket. Nem csak megtérnek emberek – gyógyulnak is. Ma is szaporodik az a kevéske kenyér, megnyílnak bezárt ajtók, sőt ... néha még hullámokon is tudunk gyalogolni. Csak meg kell próbálni, engedelmeskedni kell!

MI IS A JUTALMA A MISSZIONÁRIUSNAK?

Döbbenetes, de nem azt mondja Isten: „megváltottalak, de most aztán dolgozz...”, hanem azt, hogy a jól végzett munkát megjutalmazza. Mi ez a jutalom? Itt a földön az a békesség, hogy lám, mosolyog rám az Isten. És egyre több, egyre nehezebb munkát bíz rám, mert „kinézi belőlem,” hogy még azt is meg tudom csinálni. De soha ne feledjétek mai, és leendő komfortzóna-elhagyó misszionáriusok: Azt mondja Jézus: *„Aki nékem szolgál, azt megbecsüli az Atya.”* De mikor? Az út végén, abban az országban, ahol már nem ront el bennünket a dicséret, sőt a dicsőség sem! Végül remélve azt, hogy sok győzelmes misszionárius indul szolgálatra, egy útravaló idézet *Ady Endrétől*:

És hogyha néha-néha győzök,
Ő járt, az Isten járt előttem,
Kivonta kardját, megelőzött.

Dr. László Imre

A Missziós és Jótékonysági Bizottság elnökének jelentése a 109. Közgyűlésen, Ráma, 2016. július 2.

Őrhelyemre állok, megállok a bástyán és figyelek, hogy lássam, mit szól hozzám, és én mit feleljek panaszom dolgában. Így felelt nekem az ÚR: Írd le ezt a látomást, és vésd táblákra, hogy könnyen olvasható legyen." (Habakuk 2:1-2)

Kedves Testvérek, nem számítottam arra, hogy újra rám bízzátok ennek a bizottságnak a vezetését. A szervezeti szabályzatunk rendelkezik úgy, hogy a mindenkori alelnök a *Missziós és Jótékonysági Bizottság* vezetője. Az elmúlt 6 évben *Szabó István* testvér szolgált ezen az őrhelyen, előtte pedig ugyancsak én. Szívesen teszem, mindaddig, amíg az Úr meg a szövetség elvárja tőlem. Nem könnyű ez a szolgáltat, s a beszámolóból majd kiderül, miért. Az *Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség* legaktívabb, javaslatokat és döntéseket hozó bizottsága ez. A bástya, ahol állunk, az utóbbi időben itt Rámában áll, de nem a helye a lényeges, hanem hogy az Úr előtt áll ez a bizottság, s Tőle várja a szövetségre, az itt élő magyar baptista népre vonatkozó eligazításokat. S ha megértette, érthető módon el kell mondania azt az Úr népének: nektek.

Ezt az igét az évközi gyűlésre kaptam, s azóta többször is, így most is ezt idézem a testvéreknek, mert úgy látom, hogy ez a funkciója a mi bizottságunknak. Őrhelyen áll. (Itt Rámában a régi táborház már úgy néz ki, mintha egy bástya lenne.) Felméri, érzékeli az itt lévő magyar népünk között folyó misszióm unkát; hallja, meg kell hallania, az Úr azzal kapcsolatos szavát, s annak megfelelően kell döntéseket hoznia.

A bizottság megalakulása és működése (mini történelmi visszatekintés)

Szövetségünk 12 évvel ezelőtt egy új szervezeti szabályzatot fogadott el. (Elnök testvérünk említette is, hogy esedékes lenne az időközben hozott változásokat rögzíteni, esetleg még revideálni is. Itt van az asztalon jónéhány a szervezeti szabályzatunkból, ha valakinek nem volna még.) Ennek értelmében hívta elő szövetségünk a Missziós és Jótékonysági Bizottságot (MJB). A bizottságunk a gyülekezeteink közös erőfeszítéseit, missziómunkáját koordinálja. Felépítése és munkamódszere *gyülekezet hangsúlyos*. A bizottságba tagokat a szövetség aktív gyülekezetei delegálnak: két-két tagot minden gyülekezet. Ők a szavazó tagjai a bizottságnak. Tehát minden döntésünk, ami a közgyűlés elé kerül, ebben a bizottságban formálódott és nyert a gyülekezeti képviselők által szavazatot. További tagjai a bizottságnak: minden aktív lelkipásztor, valamint az elnökség, tanácsadó jelleggel. A bizottság az úgy nevezett *Évközi Gyűlésen* tárgyalja meg a szövetség missziós és anyagi jellegű dolgait, és közvetlen a közgyűlés előtt is ülésezik. Ez egy rövidebb, közgyűlést előkészítő ülés. Az Évköziről a gyülekezetek megbízottjai hazaviszik a bizottsági döntéseket, és ismertetik azokat a gyülekezettel. Úgy tapasztaljuk, hogy a körültekintő bizottsági munka, a kérdések alapos megvitatása, bár fáradtságos és hosszas gyűléseket eredményez, de jó alapvetésül szolgál egy békességes közgyűlés érdekében. És azt gondolom ez lényeges is.

...

Hálásak vagyunk a múltért

Akik több mint 15 éve itt élnek, azok tudják, hogy ez a kettős név (Missziós és Jótékonysági) szövetségünk korábbi szerkezetére mutat, amikor hosszú ideig egy pénzügyi és egy misszió bizottság irányította közösségünket. 2003-ban, miután a szövetség tulajdonát képező floridai *Bethesda Otthont* eladtuk, szövetségünk új szervezeti szabályzatot alkotott és léptetett életbe. Ez a szabályzat adott új formát működésünknek. Az idős magyarok felőli gondoskodás szándékával *Bridgeportban* (CO) 1924-ben létrehozott, majd *Watervlietben* (MI), azután pedig *Palm Bay*, Floridában működő öregotthon a Magyar Baptista Szövetségen belül egyre nagyobb szerepet kapott. A 90-es évektől a missziómunka legjelentősebb támogatója lett az Otthon. Persze akkor a missziós budgetünk 30.000 dollár körüli volt, melynek jelentős részét az otthon állta. Egészen addig, míg végül Isten kegyelméből az akkori *Pénzügyi Bizottság és az Otthon igazgatója, Kiss Ernő* testvér a szövetségi vezetőkkel egyetértésben (*Kulcsár Sándor* elnök, *Szabó István* titkár, és *Herjeczki Géza* alelnök) eladták az Otthont, és az árát a szövetség misszió munkájára dezignálták. Miután az Otthon már nem a miénk volt, a Pénzügyi Bizottság létezésének fő okát elvesztette. A szövetség a helyzet megváltozása miatt létrehozta az új *Missziós és Jótékonysági Bizottságot*, ami a szövetség missziómunkáját hivatott bonyolítani, a jótékonyságra is érzékeny módon.

Bizottságunkban a hangsúly a misszión van

Az őrhely tehát adott, az újvilágban, elsősorban is az Észak-Amerikában élő magyar nép közepén áll ez az őrhely, és a bizottság tagjai állnak ott a bástyán. Feladatuk az itteni magyar baptista misszió szervezése, lebonyolítása. Isten különleges kegyelme folytán, az Otthon eladása anyagi lehetőségeket, talentumokat is adott; ez a feladat nem kevés súllyal nehezedik erre a bizottságra. Különösen is ügyelünk arra, hogy senki se éljen és élhessen vissza anyagi javainkkal, hogy az Úr pénzét ne költhesse senki felelőtlenül. Másrészt azt sem feledjük el, hogy az Úr Jézus a példázatban erősen elmarasztalja a talentumát elásó sáfárt. Nem vagyunk egyformák, nem könnyű megtalálni a két szélsőség között azt az utat, amelyen járnunk kell. Ezért nagyszerű az a szervezeti felépítés, amiben vagyunk most, hogy t.i. a missziónk ügyeit, melyek végzéséhez anyagi javaink is vannak, egy olyan bizottság intézi, ahol *az elsődleges hangsúly a misszión van*.

Pénzügyekhez jól értő testvéreink is vannak a bizottságban, és közös, imádságos mérlegelések után döntünk arról, hogy mit tegyünk, s hogy mennyi pénzt költhetünk, vagy fordíthatunk egy-egy missziós tervre, feladatra. Döntéseinket megfontoltan hozzuk, nyilvánosan megvitatjuk a kérdéseket döntéseink és szavazatunk előtt.

Felelősek vagyunk a jelenért

A bizottsági üléseink első témaköre mindig a saját missziómunkánk áttekintése. *Gyülekezeteinkről* és feladatkörünkről adunk számot gyülekezetenként, missziós területenként - az alszövetségek is, úgy mint az *Ifjúsági Szövetség, a Női, a Férfi és a Lelkipásztor Szövetség* is beszámol a munkájukról. Ilyen módon nem csak áttekintjük, és figyelemmel kísérjük egymást, hanem együtt tudunk örülni is, és együtt tudunk imádkozni a nehezebb feladatokért, vagy ahol kell, így tudunk segíteni is.

folytatás a 10. oldalon

A CHRIST CENTERED LIFE PHILIPPIANS 1:21

Continued from the previous issue:

Paul also goes on to say, that a Christ-centered life also puts on certain things by saying: ***"So your new life should be like this: Show mercy to others. Be kind, humble, gentle, and patient. Don't be angry with each other, but forgive each other. If you feel someone has wronged you, forgive them. Forgive others because the Lord forgave you. Together with these things, the most important part of your new life is to love each other. Love is what holds everything together in perfect unity. Let the peace that Christ gives control your thinking..... Everything you say and everything you do should be done for Jesus your Lord."*** (Colossians 3:12-15, 17 ERV). If you want to continue the process of looking like Jesus, then start doing at least two (2) of the things in this list. The more you will do these, the less people will see you and the more people will see Jesus in you.

If Zacchaeus was able to stop cheating people out of their money, doing things that hurt others, doing shameful things, then we too can stop doing evil things. If Zacchaeus was able to bring a decision to reimburse people that he cheated before he met Jesus, then we too can show others that we are transformed by Christ. Just imagine the scene: Zacchaeus approaches a person and gives him a handful of money. When he is asked why does he give the money, he answers: I met Jesus, I realized that I sinned when I cheated you out of this money, and as a result of Jesus forgiving my sin, I decided that I will no longer want to live a sinful life, but decided to let Jesus live in me and do the right thing! Then, Zacchaeus goes on to the next person and explains the same thing to them, and on-and-on, until he finds everyone that he ever wronged. Do you get the picture? This is personal evangelism, one-on-one! People seeing what a self-centered life looks like and what a Christ centered life looks like. Do you think that anyone that Zacchaeus talked with ever forgot that conversation? What if we too started practicing this? Do you think that the world would take notice? Do you think that Jesus would come alive through these interactions?

Our ministry is the same! We are to reflect Jesus through our lives. The non-christians are longing to see Jesus in us! Are you living your Christian life as one who is Christ Centered? Open Bible Hungarian Church ministers in Sarasota county, that is the home of 15,000 Hungarians. Most of them have never heard about Jesus. Most of them never read the Bible. Most of them never saw Jesus lived out in anyone's life. The reason why we do Vacation Bible School is to show that Jesus is alive and well living in our lives. The reason why we show up at the Sarasota Hungarian Festival is to show every Hungarian that Jesus loves and cares for them. The reason why we show up at the Hungarian Circle of Friends is the same. The reason why we started a weekly indoor soccer ministry in Sarasota, is to go and meet soccer loving Hungarians where they are and introduce Jesus to them during a fun filled soccer night and a 15 minute message from the Bible. The reason why we meet with people at the Venice Hungarian House, the Hungarian Tea House, at various other places is to show them Jesus living in us! The more they see Jesus in us, the less they see our old, self-centered ways and that is what every person living without Christ wants to see.

Earlier we asked, why is it important that we live a Christ centered life? The answer is, that our lives might be the only way for some people to see and meet Jesus! The Bible tells us the story of Paul and Silas being jailed in Philippi (Acts 16:25-40). Instead of crying and complaining for being jailed for the wrong reason, they started praying and praising God at midnight in their jail cell. Following God's salvation, their chains fell off, the doors of the jail were opened.....BUT.....none of the prisoners ran away. Do you know why? It was because they saw Jesus in Paul and Silas! They wanted to stick around and get to know these two man of God better. They wanted to know the Jesus that they recognized in their lives! The jailer of the prison and his family met this Jesus that night and was transformed! If you read the rest of the story, you will see that his actions also changed. You see, the only chance the lost world around us has to meet Jesus, is to see Christ centered lives where they see Jesus come alive before their very own eyes! Let me ask you. Are you talking to people around you about Jesus? Can non-Christians around you see Jesus in you?

Jesus left us with the task of sharing

the Gospel, the Good News about salvation and getting right with God to us, to his disciples. He challenged his disciples to feel the burden of the task and said: ***"The harvest is plentiful, but the laborers are few; therefore pray earnestly to the Lord of the harvest to send out laborers into his harvest."*** (Matthew 9:37-38 ESV). Looking at the enormity of the task, Jesus wanted them to pray! When we look at the 15,000 Hungarians living in Sarasota county, we pray! Do you pray for God to send workers to your mission field? Have you prayed for Hungarians living in your city to come to know Jesus? Have you prayed for some of your friends to come to know the beauty of God's salvation? Before you start the work of evangelism, PRAY! As someone said: *"When we work, we work! But when we pray, God works!"* Our God is powerful, and when he starts working, amazing things happen! Lives are saved! Lives are transformed! If you continue reading on in the Gospel of Matthew, the first five verses of chapter ten tells us that Jesus sent out the same disciples to do the work of evangelism, that he earlier charged to pray for workers to do God's work. You see, this is why we need to be Christ Centered. This is why our lives need to reflect that Jesus lives in us. This is why we need to die to our old selves and put on the new life that Jesus gave us, with all of its characteristics. The world is desperate to see some good news, and the only news that is worthy of this description is the Good News of salvation brought to us by Jesus Christ! Can people see Jesus in you? Are you living a Christ centered life?

Attila Kulcsar

YOUTH CAMP AT RAMA

The week spent at Camp Rama was truly a blessing. I am very thankful for the people who cooked, cleaned, set up games, prepared the very touching lessons, and made everything else possible. It was an amazing week.

The topic of the week for the youth was, *"Who are You?"* We learned about the four major temperaments, or traits, each person possesses. The first trait is ***Sanguine***, which is the very social person. They love company, attention, and compliments. They are very carefree and have extreme emotions. Even though they are carefree, they aren't very good planners and they're quite messy. They're also not very trustworthy because they always want to fit in, no matter what. The second temperament is ***Choleric***. Choleric people are natural-born leaders. They're very goal-oriented, self-confident, and persuasive. They may be self-confident, but they may shut people's ideas out because they think they're always right. They are also very self-reliant, so they stick to their own ideas rather than accounting for others. The third temperament is the ***Phlegmatic***. These people are very introverted, calm, and very loyal. They are great parents because they're patient, they're great listeners, and they adapt to a situation easily. They have a lot of great qualities, but they do have some negative. They're caring, but can sometimes care too much and become over-cautious. They want to avoid conflict as much as possible, so they do anything to prevent it. They also hide their emotions because it's easier for them.

The ***melancholic*** temperament was taught on Friday. These types of people are very orderly and like their comfort zone. They don't like change. They also love their family, friends, and are very loyal, which makes them not trust as easily. They are perfectionists, so when they do something wrong, they discipline themselves and talk down to themselves because they're so critical.

I fall into the Phlegmatic and Melancholic categories. I display Melancholic characteristics because I am a huge perfectionist and I tend to punish myself if my plans don't go perfectly. I love staying in my comfort zone because I don't like major changes. With my tasks and goals, I never finish them because I always think I can do more.

Each day, we split up into two discussion groups and went deeper into each temperament. On that Friday, I learned that I have to set practical goals so I can achieve them. I also learned that we all have to get out into the world and spread God's word, rather than stay home. Sometimes we can go to church, listen to the sermon, come home and go about our days like nothing happened. There is no change because we don't act upon the things we learn. All of us, including myself, have to get out of comfort zone and spread the word of God. We have to ask God for bravery and courage to go out into the world without fear.

Throughout this week, I also learned about others and how they react based on their major temperaments. We have to keep in mind that we all have these temperaments and we all display the good characteristics, but we also display the bad ones. This is why we need each other to bring out the best in us. For example, if I like my comfort zone, I need someone Sanguine to encourage me to be more outgoing and social. We need to work together, because as Ephesians 2:10 says, *"For we are God's handiwork, created in Christ Jesus to do good works, which God prepared in advance for us to do."* God has huge plans in store for us, and we can accomplish it, in God's will, if we work together.

Esther Szabo

ISTEN KEGYÉBEN NEM TUDOM...

The author of this hymn, ***Daniel Webster Whittle*** was born in Chicopee Falls, Massachusetts on November 22, 1840. He surrendered his life to the Lord one night while acting as a night watchman at the Wells Fargo Bank. He would join the army in 1861. In his own words he tells of his departure, *"My dear mother was a devout Christian, and parted from me with many a tear, and followed me with many a prayer. She had placed a New Testament in a pocket of the haversack that she'd arranged for me."*

This little New Testament would pay a vital part in his rededication. Whittle rose to the rank of Major and while leading a charge, he was wounded, which led to the amputation of his arm and a stay in a prisoner of war camp. It was while he was in this POW camp that out of boredom he began to search for something to read. He found in his personal effects the little New Testament that his Mother had placed there. He read through the New Testament in a matter of days and started through it again.

One night the nurse woke him up and told him that one of his men was dying and had been begging for someone to pray for him. The nurse told Major Whittle that he (the nurse) was a wicked man and could not pray. Major Whittle confessed that he too was wicked man with many sins in his own life and could not pray either. The nurse said that he thought Major Whittle was a Christian because he had observed him constantly reading the Scripture and the Major Whittle did not cuss as the other men. The nurse begged Major Whittle to at least accompany him to see the boy as he did not want to return alone.

Moved with compassion, Major Whittle reluctantly agreed. Here, in Major Whittle's own words, is what took place that night: *"I dropped on my knees and held the boy's hand in mine. In a few broken words I confessed my sins and asked Christ to forgive me. I believed right there that He did forgive me. I then prayed earnestly for the boy. He became quiet and pressed my hand as I prayed and pleaded God's promises. When I arose from my knees, he was dead. A look of peace had come over his troubled face, and I cannot but believe that God who used him to bring me to the Savior, used me to lead him to trust Christ's precious blood and find pardon. I hope to meet him in heaven."*

Isten kegyében nem tudom,
Részes, hogyan levék.
Megváltva, óh mért lettem én,
Ki oly bűnös valék.

De azt tudom, kiben hiszek jól!
És nem szakaszt el Tőle semmi sem.
Megadja örök részemet,
Mikor el fog jönni Ő.

A Férfiszövetség estjén magyarul elmondta ***Fűr Béla***

MJB JELENTÉSE

folytatása a 7. oldalról

Azután megtervezzük a szövetségünk következő alkalmait, például a közgyűlést, vagy az ifjúsági találkozókat, hogy azután a megfelelő kisebb szervezet (például az Ifjúsági Szövetség) folytathassa a munkát. Ebben a sorban gyakran külföldi eseményekre is figyelünk, a testvér-szövetségek életére, vagy a *Magyar Baptista Világszövetség* munkájára. (Ezúttal a l0 év után soron következő világtalálkozóról is tárgyaltunk. A tervezésbe is bekapcsolódunk, és a lebonyolításban is részt fogunk venni. Majd látni fogjuk a költségvetésnél, hogy egy bizonyos összeget biztosítunk erre a célra is.)

A bizottságunk egyik, a szervezeti szabályzatunk által meghatározott fő feladata, hogy elkészítse a következő évre a *költségvetést*. Ennek a kialakítása az egyik legnehezebb és leghosszasabb időt igénylő feladatunk. Egyik alapelvünk, hogy a kiadásainkat, ha lehet, a bevételeinkhez igazítsuk. Ez azonban nem lehet a fő vezérelvünk, hiszen a piac mozgása szerint változik a kamat, és megtörténhet az is, hogy nem hasznunk, hanem akár még veszteségünk is van. Nyilván a missziómunkát nem fogjuk leállítani azért, mert a kamat nem megfelelően alakul - amennyiben van a szövetségnek tartaléka. Tehát a misszió a hangsúlyos; amennyiben azonban lehetséges, figyelünk a pénztáros testvérünkre, és érzékeljük az esetleges negatív piaci mozgásokat.

Mindezeket azért is mondom, mert gyakran felvetődik ez a probléma, hogy meddig mehetünk, meddig tervezhetünk. Testvéreim, ez egy nehéz feladat, pontosabban nehéz szolgálat, amit nekünk kell megoldani. Most azoknak, akiket a bizottságba delegálnak a gyülekezetek, meg a *mostani* vezetőségnek. *Idősebb* testvéreknek is vannak elképzeléseik, ők elsősorban a szövetségünk régebbi működését ismerik. *Gyermekeinknek* is lennének elképzeléseik, ők majd a következő generáció elé álló feladatokat fogják megoldani. Most a mi feladatunk döntéseket hozni és sáfárkodni javainkkal, Isten előtt kedves módon.

Ennek az alapelvnek a figyelembevételével, és az Úr kegyelméből, az elmúlt 12 évben a korábbi költségvetésünk mintegy háromszorosát tudtuk minden évben missziós célokra fordítani. Ez nem kis dolog testvéreim; ha több időnk lenne, de nincsen, akkor végig mennénk a költségvetés egyes tételein, s látnánk, hogy ezek a ráfordítások a misszió bizonyos területeire nemcsak hogy szükségesek, hanem eredményesek is. Hála az Úrnak, munkánk nem hiába való.

Jövőt formálnak döntéseink

Gyülekezeteink élnek; az előbb hallottátok a beszámolókat. Pl. az *Ifjúsági Szövetségünk* szépen dolgozik, és az elmúlt 10 évben folyamatosan, a szükségük szerint, vagy annál is többel támogattuk a fiatalok munkáját; hiábavaló? Nem. A múlt héten például a floridai *Venice*-ben szervezett szolgálatukban segítettünk nekik. Nem hiába való volt a munkájuk, és az sem, amit rájuk fordítunk. Azután megemlíthetném a gyermek-missziót. *Püsök Dániel* testvér említette, hogy tavaly 70-en voltak a gyerektáborozáson, most 80-nál több jelentkező van. Az ő támogatásuk hiábavaló? Bizonyára nem lenne itt hétfőtől kezdve 100 gyerek és fiatal, ha anyagiakkal nem támogattuk volna a missziót az elmúlt 10 esztendőbe. Folytathatnám, de az idő nem engedi meg, hogy a ráfordításokról és azok áldásairól tovább beszéljek. A különböző, kisebb-nagyobb tételek összességében százezer dollár fölötti összeget tesznek ki.

A *lelkipásztorok* alkalmait is segíti a szövetség, hogy találkozzanak időnként. Sajnos ez ritkán sikerül. Legutóbb azt a javaslatot fogadta el a bizottságunk, hogy az évközi gyűlés előtti napokban tartsák a lelkipásztorok a csendes napjaikat. Így a költség is kevesebb lesz; másrészt a hangsúly azon van, hogy ne maradjon el, hiszen az senkinek nem használ, sem a szövetségnek, sem a lelkipásztoroknak.

Elfogadta a bizottság azt a javaslatot, hogy az *Évközi Gyűlést rövidebbre veszszük*; péntek délltől a Végrehajtó Bizottság gyűlésezik, a MJB a szombati napot kapta meg. Tehát egy kicsivel rövidebb időnk van, de a legutóbbi alkalom azt bizonyította, hogy így is el tudjuk végezni feladatunkat.

Az *Evangéliumi Hírnök szerkesztője egészségügyi biztosításához* 12 éven át hozzájárult a szövetség, ami a Detroiti gyülekezeten keresztül jutott el a biztosítóhoz. A detroiti gyülekezet és én magam is nagyra értékeltük és most is megköszönjük a szövetség támogatását! Az új detroiti lelkipásztor megérkezésétől kezdve ez a támogatás meg fog szűnni.

Rendszeresen támogatjuk a világ magyar baptistái között *szórványban munkálkodó lelkipásztorokat*. A Magyar Baptista Világszövetségben is ápolt kapcsolataink alapján a *Délvidéken, Kárpátalján és a Felvidéken, sőt Erdélyben* is segítünk, tíz-tizenkét év óta, rendszeresen. Egy újabb kérést elfogadva szeptembertől egy Kárpátalján szolgáló erdélyi lelkipásztort, *Kelemen Szabolcs* testvért is támogatni kívánjuk, havi $150-al. A kisdobronyi szolgálati lakás és imaház megvásárlását is támogattunk évekkel ezelőtt – Kelemen testvér ott szolgál. Szeretnénk, ha az Európai Baptista Szövetségi támogatás megszűnése nem jelentené e misszió állomás megszűnését. *Gergely testvér* elmondta, hogy a MABAVISZ szintjén szervezhető közös támogatással ezt elkerülhetnénk.

Egy másik, 10 éves kapcsolatunk *Füredi Kamilla* Sierra Leone-i misszionárius támogatása. (...)

A *MABAVIT 4* támogatásáról már hallottunk, összegszerűen még nem. Tíz évvel ezelőtt a támogatásunk (10,000 dollár volt) egy részét arra dezignáltuk, hogy a délvidéki, kárpátaljai és a felvidéki gyülekezetek, lelkipásztorok, az ő népüket, meg akiket össze tudnak gyűjteni, elvigyék a MABAVIT-ra. Úgy döntöttünk, hogy ezúttal máris támogatjuk ugyanezt, hiszen erre várhatóan a legközelebbi költségvetésünk előtt lesz szükség. Ezért a mostaniba javasolunk 6,000 dollárt beletenni, amit erre a célra dezignálunk. Jövőre pedig már látni fogjuk, hogy milyen más kiadás van ezzel kapcsolatban.

Köszönöm a MJB tagjainak a felelősségteljes munkát; *Balla Zsigmond pénztáros testvér* folyamatosan és áldozatosan dolgozik, nagyon sok időt fordítva rá, a point personok - *Szabó István, Balla Sándor* és a pénztáros testvér rendszeresen figyelik a befektetéseinket, s ha kell, közös döntéssel változtatnak. Az Úr áldja meg az ő munkájukat is. A lelkipásztorok aktív részvételét is köszönöm.

Atyámfiai, imádkozzatok továbbra is értünk. Hisszük, hogy munkánk nem hiábavaló, mert az Úrra figyelve, az ő segítségét kérve végezzük azt. Kérjétek az Urat, hogy az őrhelyen jól végezzük szolgálatunkat.

dr. Herjeczki Géza alelnök,
a MJB vezetője (rövidítve)

AKIK ELMENTEK

BÁKAI GÉZA búcsúztatása

Isten ajándéka az élet!

Született: 1946. június 22.
Elhunyt: 2016. július 1.

Boldogok a békességbe igyekezők, mert ők meglátják az Istent!

Mély fájdalommal vesszük tudomásul, hogy ***Bákai Géza testvér***, csodálatos apa, szerető nagyapa, segítőkész szomszéd, megbízható barát és nem utolsó sorban az Úr gyermeke 70 éves korában az Úrhoz költözött.

Az Úrtól kérjük a segítséget ezekben a nehéz időkben. Gyermekei nehezen fogadták el a halál tényét, de sajnos szembe kell nézniük a valósággal. Nagy áldás volt számára, hogy lánya, Éva is itthon lehetett az utolsó napjaiban.

Amit az orvosok és a családtagok megtehettek, azt mind megtették. A család tudomásul vette és megértette, hogy Isten akarata más volt. Így nem tehetnek mást, minthogy elfogadják a történteket, mivel tudják hogy ez csak egy kis ideig tartó távollét egymástól. Nagy reményük van abban, amit a Jó Isten megígért nekik: hogy lesz egy boldog találkozás, ahol már többé nem kell fájó szívvel gondolniuk egymásra. Egy napon kegyelemből megláthatják Krisztust szemtől szembe szeretteikkel együtt.

Így búcsúznak tőle:

- *Gyermekei: Éva, Barna, Dávid és ttila*
- *Unokái: Anita, Dávid, Zsigmond*
- *Kedves menye: Annamária*
- *Szeretett veje: Zsigmond*
- *Sógornői: Erzsébet és családja, Ibolya és családja*
- *Sógora: Zsigmond és családja*
- *Testvérei: Sándor és István*
- *A perecseni gyülekezet tagjai*
- *Az alhambrai gyülekezet tagjai*
- *Idős Balla Zsigmond és családja*
- *Bonczidai János és családja*
- *Balla Attila és családja*
- *És nem utolsó sorban kedves rokonai, szomszédai és barátai*

„Hálával a szívünkben emlékezünk Bákai testvérre; mindannyiunk életére nagy áldás volt. Nem úgy búcsúzunk tőle, mint akiknek nincsen reménysége a viszont látásra, hanem abban a tudatban tesszük ezt, hogy ismét találkozunk majd vele abban a dicsőséges országban, ahova mindannyian vágyunk.”

Temetésére július 3-án került sor Perecsenyen. A következő lelkipásztorok vettek részt és szolgáltak a temetésen: *Bálint Pál, Both József, Nagy István és Novák József.* Szolgált a Perecsenyi Baptista Gyülekezet énekkara és fúvós zenekara.

Az Úr az én pásztorom; nem szűkölködöm.
2. Fűves legelőkön nyugtat engem, és csendes vizekhez terelget engem.
3. Lelkemet megvidámítja, az igazság ösvényein vezet engem az ő nevéért.
4. Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy; a te vessződ és botod, azok vigasztalnak engem.
5. Asztalt terítesz nékem az én ellenségeim előtt; elárasztod fejem olajjal; csordultig van a poharam.
6. Bizonyára jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s az Úr házában lakozom hosszú ideig. (23. Zsoltár)

Isten áldjon, míg viszont látunk!

Ó, JAJ! MI LESZ?

„Ó, jaj! Mi lesz?” A szolga szólt:
“Az ellenség körülfogott!”
Elizeus imádkozott—
A mennyből gyors választ kapott!

“Ó, Istenem! Nyisd meg szemét!
Hadd lássa az Úr védelmét!”
Angyalsereg körös-körül
Áll itt nekünk is védelmül!

Ha Sátán így-úgy rám ijeszt,
A szívem joggal félni kezd!
Ám hitben én is láthatom:
Angyalsereg áll pártomon!

Angyalok óvják lépteim!
Testvérek osztják terheim,
Szent szó az Úr ígérete,
És Jézus él, hogy megtegye!

John Newton,
ford: Anikó Williams

Magyar Baptisták Világszövetsége — Hungarian Baptist World Alliance

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Papp János* (Magyarország)
Alelnökök: *Pardi Félix* (Erdély)
dr. Gergely István (Amerika)
Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

BOLDOGOK A SZELÍDEK

Minél közelebb vagyunk Jézushoz, annál nagyobb kérdése vagyunk környezetünknek. (Spurgeon)

"Boldogok a szelídek: mert ők örökségül bírják a földet." Mt 5,5

"Mert minden természet, vadállatoké, madaraké, csúszómászóké és vizieké megszelídíthető, és meg is szelídíttetett az emberi természet által... Íme a lovak szájába zabolát vetünk, hogy engedelmeskedjenek nekünk, és az ő egész testüket igazgatjuk." Jak 3,7,3. Jakab apostol a nyelv megzabolázásáról beszél, bár lehetetlennek mondja, Isten mégis "szelídített" magának embereket, akiket használni tudott akaratának teljesítésére.

Ábrám engedelmes Isten hívásának, elhagy mindent és elindul a hit útján. Belemegy az Istennek való engedelmesség életformájába, és így megtestesítője lesz a szelíd, a hit emberének. Lót is vele megy - igaz hívás nélkül - a maga értelme szerint. Mikor választania kell, ő a szebbet, jobbat választja, és saját választásának rabja lesz. 2Pét 2,7. Ábrám, szelídségében, ura a helyzetnek. Tulajdonképpen ő "tartja" a földet. *"Azért is egytől, mégpedig mintegy kihalttól anynyian származtak, mint az égnek csillagai sokaságra nézve, és mint a tenger partján a fövény, mely megszámlálhatatlan."* Zsid 11,12. Így "beszélnek" a szelídség cselekedetei és ihletik a ma élő hit embereit.

A szelídek hasznosak, mert használhatók. Olyanok ők, mint a föld, amely engedi magát felszántani, és befogadja a magot, és hordozza méhében, mígnem gazdag és szép termést hoz. Ez a világ a szelídekből él. Általuk ismerjük meg Isten jóságát. Mindég üdítőleg hat rám, amikor emlékezem a szelídekre, kikkel találkoztam hívő életem során. Akik segítettek megtenni a lehetetlent, és megismerni a "rejtett manna" erejét és áldását. Krisztus egyháza ezen a földön belőlük és általuk él! *"Ő pedig monda nékik: Bizony mondom néktek, hogy senki sincsen, aki elhagyta házát, vagy szüleit, vagy testvéreit, vagy feleségét, vagy gyermekeit az Isten országáért, aki sokszorta többet ne kapna ebben az időben, a jövendő világon pedig örök életet."* Lk 18,29-30. Ez volt Jézus felelete Péter apostol kérdésére a távozó gazdag ifjú után, aki nem értette meg a szelídség boldogságának mibenlétét.

A szelídek áldottak már e földön. Ők azok, akik veszítenek, földi értelemben, az Isten országáért. Akik ismerik a veszteség nyereségét! Az Ószövetségben ezek valóságos anyagi áldások, míg az Újszövetségben inkább lelkiek. Voltak igen gazdag szolgái az Úrnak, akik anyagilag segítették az Úr munkáját. Már Jézus földön jártában is a Lk 8-ban olvasható, hogy tehetős asszonyok tették ezt. Magam is évekig élveztem egy hívő házaspár segítségét, plusz áldás volt, hogy tudtunk találkozni is, amikor ide látogattak.

A szelídek is eltávoznak e földről, de tetteik még sokáig beszélnek az ő hasznos voltukról. *"Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendeltelek titeket, hogy ti elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek, és a ti gyümölcsötök megmaradjon."* Ján 15,16.

Hogyan válok szelíddé? *"Vegyétek fel magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelketeknek. Mert az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű."* Jézus Krisztus, az élő Isten Fia, engedte magát "beszorítani", beszelídíteni az emberi testbe, és így mutatta be az engedelmesség Istenben való gazdag életét. "Mit kell tennem," kérdezi Nikodémus. Újonnan kell születni. A születés keskeny kapuján át, semmit sem hozva, csak az örök élet gazdag ígéretében bízva élni a szolgálat útját. Sok hívő nem boldog, mert nem ismeri és nem viseli Jézus igáját. Veszteségük nem pótolható sem itt, sem odaát.

Nagypénteken a tanítványok azt gondolták, hogy Jézus most veszi át a hatalmat Jeruzsálemben, és ezért alakul ki köztük a vita, hogy ki a nagyobb. Lk 22,24. És Jézus, már ki tudja hányadszor, elmagyarázza, hogy ő nem uralkodni jött, hanem szolgálni. *"De ti nem így, hanem aki legnagyobb közöttetek, olyan legyen, mint aki legkisebb: és aki fő, mint aki szolgál."* Lk 22,26. Péter tagadásának fő oka nem a félelem, hanem éppen ez a csalódás, amit az emmausi tanítványok is kifejeznek: *"Mi pedig azt reméltük, hogy ő az, aki meg fogja váltani Izráelt."* Lk 24,21. Sokan elhagyják Jézust, mert nem akarnak szolgálni, hanem uralkodni. Erre a veszélyre figyelmezteti Jézus Keresztelő Jánost: *"És boldog, valaki bennem meg nem botránkozik."* Lk 7,23. A boldog szelídek azok, akik megértették, hogy itt azért vagyunk, hogy szolgáljunk. Ahogy a dallam hangjai, a dallamban, a harmóniában, egyaránt alá vannak egymásnak rendelve, mindamellett, hogy mindegyik fontos. (Ha a dallam nincs "beszelídítve" a ritmusba, a ritmus a taktusba, nem tudnának értelmes zenét produkálni.) Így a Mester keze alatt hatalmas érzéseket, gondolatokat tudnak közvetíteni. Így van a hívő emberrel is: Krisztus igája nélkül nem tudja közvetíteni Isten áldásait a világnak.

Mózes volt a legszelídebb ember a földön. 4Móz 12,9. Magára vette a "jármot," és hűségesen közvetítette Isten szavát a népnek. Tette ezt változtatás nélkül. Ha azonban ez mégis megtörtént, annak súlyos következményei voltak. Tudott elkeseredni az engedetlen nép miatt, de ugyanúgy buzgón imádkozni kegyelemért.

A szelídség boldogsága nem szabályok betartásából áll, hanem abból, hogy engedjük, hogy kialakuljon bennünk Krisztus jelleme. *"Sőt, annak felette most is kárnak ítélek mindent az én Uram Jézus Krisztus ismeretének gazdagsága miatt."* Fil 3,8. Külön megtiszteltetés, mi több, büszke vagyok, hogy az Urat szolgálom. Nem szégyellem az ő jármát. Azért mert ő: *"Aki mikor Istennek formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy ő Istennel egyenlő. Hanem önmagát megüresítvén, szolgai formát vévén föl, emberekhez hasonlóvá lett."* Fil 2,6. Aki nem büszke Jézus Krisztusra, az nem is szereti őt. Aki büszke, az hűséges is. Aki pedig büszke, az nem szégyelli, mert tudja, kiben hisz. Ezért kérdezi az Úr Jézus Pétert, hogy szereti-e őt, és csak amikor bizonyos ebben, akkor bízza rá a szolgálatot.

"A ti szelídlelkűségetek ismert legyen minden ember előtt." Fil 4,5.

Nagyajtai Eszter